

Fredag 6 november

Livet är FÖRSÄKELSE men en & annan BAKELSE

Vänsterpartiet i Lund ordnar de tre närmaste lördagarna diskussions-träffar. Det hela är ett prov men utfaller det väl så kan man räkna med en fortsättning, senare i höst och/eller i vår.

Initiativtagarna tror att det åter finns ett intresse för politiska samtal i lite anspråkslös form. För varje träff är en eller ett par personer vidtalade för en inledning men sen ska det vara just samtal, helst mellan alla de närvarande.

De initierande tror också att det finns ett intresse att kombinera politik med bakelseätning i snygg inramning. Café Balzac fick ju en gång Föreningen Gamla Lunds renoveringspris, och det är på deras övervåning som lokal har bokats. Priserna på Balzac är visserligen inte stans lägsta men antalet kaffe- och tårtsorter är imponerande stort och kvaliteten är hög.

Första inledaren, nu på lördag den 7 november kl 14, är riksdagsledamot Rolf L. Nilson (v). Ämnet för samtalet som han inleder lyder

Är samförståndet permanent?

vilket naturligtvis syftar på kris-uppgörelserna mellan huvudaktörerna s och m samt ett knippe biaktörer. Stämningen under den pågående riksdagssessionen borde kunna ge en vink om de psykologiska förutsättningarna för en fortsatt faktisk samlingsregering. Följande lördag, den 14, skiftar vi över till Lund och kulturen. Vi tar upp Nödenprojektet och i synnerhet pjäsen "Drömmen om Mallorca" för en utvärdering - kulturpolitiskt, publikt men naturligtvis också konstnärligt. Det lär finnas många lundabor som har åsikter i ämnet.

Veckan därpå handlar det troligen om de politiska partiernas kris, särskilt ur ett lokalt perspektiv. Definitivt besked om ämnet ges i kommande VB-nummer. Reservämnet handlar om ekonomi.

Mötena/kafésamtalen börjar kl. 14. Det kan vara klokt att inhandla sina bakelse och bänka sej innan dess.

Rolf Nilson:

Var djärv, det är vänsterns chans

Vänsterpartiets partisekreterare Kenneth Kvist och riksdagsledamoten för fyrstads-kretsen, Rolf L. Nilson möttes på Kvarnbyskolan i onsdags för en debatt eller snarare ett samtal om vänsterns väg.

Partisekreterarens åsikter som av de ca femton åhörarna uppfattades som tillräckligt okontroversiella återkommer vi till vid ett senare tillfälle. Rolfs idéer som omedelbart möttes av mer eller mindre häftiga invändningar följer här i sammandrag.

Jag tror inte, sa Rolf Nilson, att vänsterpartiet längre ska identifiera sig med arbetarklassen. Den bär en för smal idétradition, när partiet går in i 2000-talet. Vi är

förbi den punkt, då proletariatets demokratiska diktatur längre är en möjlighet. Den är förbi för oss, och den är förbi för socialdemokratien. Att söka en ny bas är f.ö ett problem även för centern och folkpartiet.

Jag tar namnbytet på förra kongressen bokstavligt, sa han vidare. Vi valde att inte längre vara det socialistiska eller kommunistiska vänsterpartiet. Partiet bör ta till vara de vänsterströmningar som finns både inom socialdemokratien och bland liberaler och samla till sig människor med ett starkt demokratiskt engagemang. Partiet måste acceptera privat ägande av produktionsmedlen

och fullt ut acceptera marknads-mekanismer som styrmedel. Men vi ska lägga mycket jobb på vad som ska styras så att vi får en jämn fördelning av välfärden.

Vi ska betona den enskilda individens frihet. Från att ha haft kollektivet som självklart perspektiv måste vi byta perspektiv. Vi kommer att bli ett heterogent parti med stor intern öppenhet och respekt för olika bakgrund, där ingen klasstillhörighet definitionsmässigt får mer värd än någon annan.

Jag tror att människor är mångsidiga och att de har lättare att acceptera ett brett vänsterparti än vi själva har.

Forts. på sid 4.

Äntligen! En Vietnamdemonstrant inne i Vita Huset!

Det är nästan exakt tolv år sedan. Erik Nilsson, vpk Skånes dåvarande ombudsman och min granne, skjutade in mig till Malmö i den röda Volvo som testamentarats till partiet av en partikamrat.

Bilradion stod på. Den rapporterade om Ronald Reagans jordskredsseger. Vi lyssnade dystert. Bortom Fosie industriby steg en stor röd sol upp.

Vår gemensamma bedömning var självklar. USA hade bekräftat våra värsta föreställningar om landet. President Carter hade inte varit så alltigenom skurkaktig som man måste vara för att vinna ett presidentval. Han hade ju genom sina föreställningar om mänskliga rättigheter möjliggjort sandinisternas seger i Nicaragua. Nu förestod en järntid.

Något hopp om mannen från Hope?

Vi var båda trogna socialister. Erik var en generation äldre än jag och hade växt upp som arbetarpojke i Malmö. Själv stod jag just i den stora demokratistriden som inletts med demonstrationen 77. Det gällde på något sätt att bevisa att man var socialist trots att man var

demokrat.

Ska vi hysa något hopp om Bill Clinton? "Presidenter, sprattelgubbar, säger från och säger till, men allihopa gör som kapitalet vill", sjöng vi i FNL-gruppen. Det ligger nog fortfarande mycket sanning i den slagdängan.

Ändå innebär valet av Bill Clinton en sorts epokskifte. Man kan fundera över vad som påverkade honom under den tid då hans personlighet formades. Enligt uppgift beundrade han John F. Kennedy. Oavsett alla avslöjanden, representerade Kennedy en del som var bra. Trettonårig, tror jag, fick han uppleva mordet på John F. Som tjugoföråring, med skägg, demonstrerade han mot Vietnamkriget. Han måste 1968 ha väntat

att demokraten Robert Kennedy, som förespråkade ett amerikanskt tillbakadragande ur Vietnam, skulle vinna demokraternas nominering och kanske presidentvalet. I juni mördades Robert Kennedy. Fram på sommaren mördades Martin Luther King. Så tog skumraskfiguren Nixon över. Om Bill Clinton var en engagerad människa, öppen för verkligheten, måste denna tragiska utveckling ha satt djupa spår hos honom.

Det kan kanske betyda något att USAs folk röstade fram en person med just denna generations erfarenhet till presidentämbetet.

Han borde stå för vissa värden och vara motståndskraftig mot somliga slag av idioti.

Gunnar Stensson

Magnus Stenbocksgatan

I hela Lund finns en enda gata som ger mig en nostalgisk ro i magen

Det är något med husens höjd och gatans bredd med ljus och material som minner om gatstenarna där barn jag lekt

Låt inte JM sälja mat!

Hundra nya arbetstillfällen utlovas i Lund. Somliga politiker tvekar ändå. Hur kan det vara?

Vad det handlar om är en ny "extern köpmarknad", dvs. ett varuhus som JM vill bygga på det västra industriområdet. Mobilia har ju i princip ostraffat överträtt de begränsningar som gällt för deras livsmedelsförsäljning, och konkurrenterna kräver "rättvis" behandling. JM:s anläggning är tänkt att ligga intill Mobilia, och posten vill ju koncentrera alla sina nuvarande kontor på Väster till samma ställe. Går det att bromsa att Lund, som den troligen sista svenska staden i sin storleksklass, får ett stort köp- och servicecentrum för nästan bara bilburna kunder? Och är det rätt att bromsa?

Arbetsmarknadsargumentet är lätt att avfärda. Ja, några byggjobb blir det förstås men annars är detaljhandeln en nollsummehistoria. Hundra jobb hos JM betyder mer än hundra arbetsplatser mindre på annat håll, eftersom det nya butikskomplexet rimligen är rationellare än den gamla handeln.

Men våra utredningar visar att cityhandeln bara drabbas marginellt, säger JM. Kunderna tar vi från andra liknade centra, som Burlöv eller Löddeköpinge. Vi flyttar över handel till Lund från andra kommuner.

Detta lokalpatriotiska argument är ihåligt. Kapitalet har som bekant inget fosterland men det har heller ingen hemkommun. Företagen betalar ingen kommunalskatt numera. (Vänsterpartiet har i riksdagen krävt en återgång till den gamla ordningen med kommunal beskattningsrätt men det är faktiskt ett tvivelaktigt krav.) Sydvästskåne fungerar till stor del som en gemensam arbetsmarknad, så det är inte säkert att just lundaborna skulle få fler jobb.

Däremot är det solklart att den befintliga handeln skulle drabbas. Kanske inte i första omgången stadskärnans specialbutiker men den återstående livsmedelshandeln (och andra butiker) på övriga Väster. Invånarna där klagat ju över postens indragningsplaner men de har större skäl att uppmärksamma, och protestera mot, JM:s projekt.

Men nästa omgång kan det också gälla stadskärnan. Går det bra för kommersen ute vid Fjellekarusellen lär snart andra intressenter stå på kö. Och när ett sådant centrum blivit tillräckligt frekventerat blir det också attraktivt för icke-kommersiella verksamheter, sådana som av tradition har legat mitt i stan. En undersökning för några år sen visade att Jönköping hade förlorat 40 procent av citybutikerna och till och med en del av kulturlivet till drive-in-ställena.

Nya lagar, eller rättare sagt ny laglöshet, har minskat kommunal-

Varar Volvos värde?

Man vet inte om man ska vara ledsen eller glad för att bilindustrin har problem i Sverige. Många arbetare hamnar i en bekymmersam situation och hela samhällen hamnar i bakvatten. Å andra sidan tycks det bara vara hårda ekonomiska tider som kan minska bilbruket. De som rör sig ute i världen i de stora städerna anar att många metropoler inom en inte allt för lång tid kommer att drabbas av trafikinfarkt och gå under i ett moln av avgaser.

Lägger sig facket?

Det märkliga med den stenhårda bantning Volvo nu genomför är att facken skrivit på. Det motiveras med att Volvos konkurrenskraft måste upprätthållas annars hotar konkurs. Facken anlägger inga miljöaspekter, det kan man knappast kräva. Men nog kunde man väl kräva lite motstånd, lite ifrågasättande.

Vad är det som säger att Volvoledningen har rätt? Samma dag som

Är den parlamentariska demokratin överklagad?

I VB 33/92 tar Rune Liljekvist upp en viktig debatt om partiets demokratisyn. Tyvärr är Rune så förblindad av sin bitterhet mot vänsterpartiet i Lund att han missuppfattar viktiga delar av den motion vänsterpartiet skickat till partikongressen. Genom dessa missuppfattningar skymtar dock en viktig principiell skillnad i inställning till demokratin mellan Rune och motionärerna.

Poängen med motionen är att fastslå att demokrati är en överordnad princip. Detta innebär att både bra och dåliga beslut kan fattas på ett demokratiskt sätt. Rune, däremot, tycker att demokratin är normerande. Det är just denna syn på demokrati som undergrävt vänsterpartiets trovärdighet i svensk politik. Vem fastställer vad som är demokratiskt riktigt? Är det riktigt av en socialistisk regim att sätta sig över vad majoriteten tycker för att genomföra "demokratiskt riktigt" beslut? Är det demokratiskt om folkmajoriteten röster ner en socialistisk regering med ekonomisk demokrati på sitt program?

I den kommunistiska traditionen har länge begreppen "borgerlig demokrati" och "socialistisk demokrati" spökats. En socialistisk demokrati skulle råda när det demokratiska beslutsfattandet utsträckt till att även gälla ekonomin. Inom den kommunistiska vänstern har man tidvis kraftigt kritiserat och därmed undervärderat värdet av den "borgerliga" demokratin. Begreppet "verklig demokrati" påminner otäckt mycket om denna debatt. Vad är det till exempel för överklagad med svensk parlamentarisk demokrati?

Rune fortsätter att påstå att motionskrivarna vill göra halt vid fabriksgrindarna. I motionen står det: "Den parlamentariska demo-

kratin begränsas idag av de ekonomiska maktförhållandena i Sverige och i världen. Vi arbetar därför för ekonomisk demokrati." I en annan motion står det: "Kravet på ekonomisk demokrati är viktigare än någonsin." Självklart vill vi att demokratin skall utsträckas till att gälla arbetsplatserna, men det är inte odemokratiskt när en majoritet av svenska folket väljer en borgerlig regering som inte har detta på sitt program!

Slutligen tar Rune upp programförslagets åsikt att partiet bör försvara folkliga aktioner av civil ohörsamhet. Om vi anser att det är en riktig politisk metod att bryta mot demokratiskt fattade beslut måste vi naturligtvis även ge andra den rätten. Kristina Läkare har då rätt att vägra abort, motståndare mot invandring rätt att blockera invandring etc. När det gäller en grupp som trädkramarna stödjer vi självklart deras krav. Vi tar heller inte avstånd från partimedlemmar som deltar i dessa aktioner, men vi anser det rimligt att de också döms för det brott de begår. Det vore däremot orimligt för vänsterpartiet som ett riksdagsparti att ta principiell ställning för denna typ av aktioner.

Henrik Smith

Program-debatt

Renskrivarens kommentar: Jag håller med Henrik fram till sista meningen. För nog tycker jag att ett riksdagsparti kan erkänna att det ibland kan finnas motsättningar mellan lag och samvete och att man ibland även som parti rekommenderar medborgarna att följa samvetet. Och att man förespråkar minimistraff för lagöverträdelsen eller rent av åtalselftergift. Vissa miljöaktioner tycks mig vara av denna natur. Hur som helst är ordet "orimligt" för kraftigt i detta sammanhang.

Finn

Volvo talar ut får USA en ny president. Denne kommer att få igång det stora landets ekonomi, tolkar börsen det. Dollarns värde är på väg upp och det innebär, enligt en ekonomisk expert i TV, att skogs- & bilindustrin i Sverige kommer att sälja bättre i USA! Var Volvoledningen för tidigt ute?

Jaha så är vi där igen. Bilindustrin får gärna gå tillbaks i andra länder men bara inte i Sverige. Om inte Volvo klarar exporten har vi kanske inte råd att hålla oss med bibliotek, simhallar och annat livsnödvändigt.

Frihandels fel

Allt är så konstigt. Det är inte bara att man inte kan lita på ekonomiska experter (eller dom inte kan lita på verkligheten), det märkliga är ju att ett land som Sverige egentligen skulle kunna producera vad fan som helst, bortsett från bananer och dylikt, och ändå är det så förfärligt krisigt. Vad vi har nu är uppenbarligen en klassisk överproduktionskris där de som är mätta inte kunna få ner mer i sina stinna bukar medan de som är hungriga inte har pengar att köpa för. Allt är frihandels fel.

Enligt den rådande religiösa dogmen inom det ekonomiska tänkandet leder den STORA marknaden, uppkommen genom frihandel, till ekonomisk välfärd. Ja kanske för tidigt industrialiserade stater och tredjeverldenländer med en fast samhällsstruktur, men hur går det för Somalia, Bangladesh, Nicaragua osv. Hur många f.d. jordbruksländer har inte förvandlats till monokulturexporterande svältländer bara för att överklassen ska kunna köpa sig en Volvo?

Nä det ska vara lagom frihandel och lagom protektionism. Vissa näringar t.ex. jordbruk behöver kanske skyddas helt och fullt i de flesta länder, medan andra kan vara konkurrensutsatta som t.ex. kläder. Det är bra att franska bönder gör motstånd ...

Ingen planhushållning

Jag förespråkar inte planhushållning, lett av ett parti, och med reglerad utrikeshandel. Den modellen leder åt helvete, vet vi numera. Men i ett globalt perspektiv förefaller den kapitalistiska nyliberala marknaden lika skrämmande. Det måste finnas något tredje, som ännu inte är bekant. Tills vidare får vi formulera problemen.

Ett sådant är hur blir man av med överflödiga varor om det är en överproduktionskris vi lever i? Krig är väl inte så bra och en ökning av slit och slängmentaliten har obehagliga miljökonsekvenser. Skänka bort till tredje världen vore en förnuftig lösning, men världen är inte förnuftig och dessutom skulle vi då slå ihjäl de ansatser till industri som finns i dessa länder. Det rimliga vore att vi gick över från varuproduktion till produktion av tjänster. Det är ju vad som har skett under de senaste decennierna i Sverige men nu tycks

Blekhagen nästa p-hus

Ungsossarnas utmärkta motion om Mårtenstorget, som behandlades i kommunfullmäktige för två veckor sedan, kan få ödesdigra konsekvenser. Motionen stöddes av en majoritet fullmäktige och bifölls alltså i huvudsak, även vänsterpartiet stödde den, men med förbehållet att några nya p-platser inte ska ordnas i stället för dem som försvinner om Mårtenstorget görs bilfritt.

Ett annat kommunalt beslut togs härförleden om bostadsförsörjningsprogrammet. I kommunstyrelsens slogs fast att inga bostäder skulle byggas i kv. Galten söder om Mårtenstorget, ty där skulle bli park. Bara park. Möjligheten att bygga något i kv. Galten, allra minst ett p-hus, ser ut att ligga i fjärran. Så stadsarkitektkontoret har tappat intresset för att detaljplanlägga kvarteret.

"Underskott"

Stadsbyggnadsdirektör Anders Tingvar har nu dragit slutsatsen av dessa två beslut. Han hävdar att det

Den plats det gäller är kvarteret Blekhagen mellan den redan förpestade Laboratoriegatan och Stora Tomtegatan. Flera bostadshus och en känd cykelaffär med sliperi skulle rivas, åtminstone enligt de gamla planer som man nu vill damma av.

Vänsterpartiet och miljöpartiet är givetvis motståndare till att locka in bilister i stadskärnan. Det borde alla partier vara, möjligen med moderaternas gamla böjelse som är svåra att rätta ut.

Moderaterna var de enda som genom sin gamle kämpe Per-H Ohlsson 1969 reserverade sig mot den kända brasklappen i Trafikmiljökommitténs betänkande, att "nya parkeringsanläggningar skall företrädesvis förläggas utanför stadskärnan". Sedan dess har som bekant Epas, sedemera Tempus, parkeringshus Färgaren byggts; nu ska det också byggas på en våning.

Bremen men inte Lund

I andra nordeuropeiska städer lägger man ner eller flyttar ut

blir ett sådant underskott på p-platser i stadskärnan, att där måste byggas ett nytt p-hus. Stadsarkitektkontoret vill därför ha byggnadsnämndens uppdrag att utreda förutsättningarna för ett nytt p-hus inom den sydöstra delen av stadskärnan.

det som om det måste skäras ner även på tjänster.

Om någon har synpunkter på detta så skriv gärna. Vi på VB vill gärna bidra till att nationens ekonomiska problem löses. För övrigt tycker vi att Volvo gör för dyra bilar. Ekonomiskt hederliga personer har knappast råd att köpa dem.

Finn

parkeringshus från stadskärnorna. Det fick byggnadsnämnden, inklusive stadsbyggnadsdirektören, se på studiebesök i Bremen 1990. Hans förslag kan då inte bero på annat än föreställningen att lundabilisterna har blivit latare på tjugo år. Kunde man 1970 acceptera ett gångavstånd på 400 meter från en parkering utanför stadskärnan, så måste man väl för hondon klara att gå den sträckan idag?

P-huset i Dammgården är aldrig fullt, inte ens de intensivaste långlördagar. Se till att fylla det och gör en bekväm och trevlig gångväg in till Mårtenstorget, så behöver man aldrig fundera på flera p-hus i Lunds historiska stadskärna!

Tho

Frivilligförsvaret, musik och politik

För ett antal år senare skrev jag i Arbetet en insändare där jag, helt i förbigående, tyckte att Hemvärnets blåsorkester spelade "vacker men tråkig musik". Övrigt och ovanligt nog försågs insändaren med en omedelbar kommentar av dåvarande lokale redaktionschefen, Arne Håkansson som tyckte att omdömet var orättvist, dvs. dess senare del.

Varför reagerade Arne Håkansson? Ett möjligt svar fick jag när jag ett par år senare hade anledning att något studera Lunds tidigare musikliv. Den gamle lundsocialdemokraten Håkansson kände varmt för hemvärnarna. Han var personligen bekant med många av dem. Hemvärnets blåsorkester hade nämligen en av sina rötter i Lunds socialdemokratiska arbetarrörelse.

Sagostunderna

1923 bildades i Lund, på initiativ av SSU, en socialdemokratisk barnorganisation, en avdelning av den landsomspännande sagostunds-rörelsen. Tillströmningen blev genast mycket stor och redan de första åren startades en blåsorkester, som 1925 blåste in julen på Stortorget, enligt Hans Truedssons förtäfliga bok *Arbetarrörelsen i Lund*. Året efter medverkade musiken i förstamajdemonstrationen. Sen tycks det ha gått upp och ner. 1938 nedlades den "äldre hornmusiken", men nya instrument donerades 1943 och verksamheten kom åter igång. 1947 var det dags för ny nedläggning, och året efter uppgick Sagostunden i Unga Örnar. Örnarna hade dock sedan tidigare en egen blåsorkester som hölls vid liv till början av 1950-talet.

Då hade Hemvärnets musikkår i Lund redan startat, krigsåret 1942. De firade femti år i lördags, och i samband därmed gav de ut en snygg liten "Jubileumsskrift".

Den egna, militära traditionen har man förstas reda på men det kunde ha skrivits mer om Sagostunderna, mer än att nestorn, kårchefen och basisten Axel Martinsson har sina musikaliska rötter där. För det var fler personer och traditioner i hemvärdet än julinbläsningen och Martinsson som kom från arbetarrörelsen. Det kan inte ha varit självklart att de blåskunniga och spelsugna lundaborna utanför studentkretsarna skulle engagera sig i den frivilliga försvarsrörelsen men så blev det, i brist på alternativ.

Importerad musik

En gång i tiden hade alltså Lunds socialdemokrater egen blåsmusik i sina förstamajdemonstrationer. Numera, och sen länge, importerar man den dagen musik från orter som Tomelilla och Hörby.

Ifall Lund ägt en normalt kompetent socialdemokrati så hade det i staden givetvis ännu funnits en socialdemokratiskt dominerad blåsorkester, troligen inom ABF:s ram, liksom i Landskrona. Att få

fatt i musikanter är i princip inget problem, det vet jag som har varit med om att bygga upp och vidmakthålla en politisk blåsorkester. Ledare finns det också, om inte annat så mot kontant betalning, och pengar har Lunds socialdemokrater inte saknat i modern tid.

"Kompetens" skrev jag. Det handlar inte i första hand om lokala s-ledares personliga brist, även om exempel kunde nämnas. Vad värre är: det finns en tradition av försiktighet och fumlighet inbyggd i organisationen och dess olika sektioner – i partiet, i LO-sektionen och i ABF. Viktigaste undantaget är s-föreningen på Norra Fäladan med bl.a. deras populära Valborgsmässöbal.

Inte intressantast, men...

Till de bålen engagerar de arbetarrörelsens nuvarande orkester i Lund, som har organiserats av vänsterpartiet men även räknar aktiva socialdemokrater (och miljöpartister) i sina led.

Hemvärnets musikkår har haft sin egen utveckling. Den har blivit stadens representationsorkester: stor, snyggt uniformerad och mycket välspelande, vilket med evidens framgick på jubileumskonserten. Dessutom är deras musik inte så traditionell och polerat tråkig längre. Det var ett vitalt konsertprogram de hade, med "Rhapsody in blue" som höjdpunkt. Fast även som musikhistorisk slutpunkt. Det skulle vara roligt att höra hemvärnarna ge sej i kast med djävare samtida musik än ett uppkok på "My fair lady".

Lunds i ett nationellt perspektiv mest intressanta orkester är de inte. Fast staden kan ändå vara stolt över dem. Ännu roligare hade det varit om denna förmåliga orkester ställt i arbetarrörelsens tjänst.

Fast man kan ju också tänka sej att Hemvärnets musikkår så småningom släpper sin tämligen formella anknytning till frivilligförsvaret och fullt ut blir vad den i huvudsak redan är: en kommunal blåsorkester. Som en medlem av Röda Kapellet sa: "I den moderna high tech-armén platsar väl ändå inget annat än synthar."

Gunnar Sandin

PS Dessutom önskar man att frälsningsarmén i Lund hade hållit liv i sin musikkår. Nyligen har Röda Kapellet fått kreera även den rollen (i "Drömmen om Mallorca"), men det måste ses som ett tillfälligt arrangemang.

PPS Vilken skulle då vara Lunds mest intressanta blåsorkester? Musikaliskt är det säkerligen Bleckhornen med deras i god mening studentkosa showstil. Den politiskt mest intressanta orkestern har vi redan nämnt vid namn. Men det finns utrymme för fler blåsorkestrar.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet. (Se ovan)
NY ADRESS.....

Var djärv...

Forts. från sid. 1.

Det finns de som påstår att dåliga tider är bra för vänstern. Jag tror inte det. Dåliga tider demoraliserar, bryter ner och undergräver solidariteten.

Jag tror inte heller att det EG-motstånd som partiet driver varken kan utveckla partiet eller ge röster. Även om SF i Danmark drivit kampen mot EF på ett mycket skickligt sätt, är det inget som säger att detta lyft partiet opinionsmässigt. Folk ser till helheten, då de väljer parti.

(Här invändes upprört från publiken att man inte motståndare till EG i akt att värva röster.)

Oavsett om vi hamnar i eller utanför EG eller EU måste vi skaffa oss ett förhållningssätt till Europa.

Jag tror att Maria-Pia Boethius har rätt när hon säger att vänstern är ute. Det finns ingen bättre värdemätare på hur trovärdiga vi är än att vi de senaste 40 åren pendlat mellan 2 och 6 procent av väljarkåren.

Är partiet rustat att bli ett anorlunda parti? Kommer det att hålla? Jag vet inte, jag vet inte ens om jag har rätt, sa Rolf. Men jag är beredd att ta risken. Vi har mindre att förlora på att vara djärva än att vara försiktiga.

Vem behöver ett vänsterparti som bryter mot allt? invände Kenneth Kvist.

En liten homogen grupp som blir mindre och mindre är inte heller så intressant, svarade Rolf.

Kenneth Kvist sa: Det föreligger en situation. Vid fackföreningarnas demonstrationer nyligen var det de mest radikala talarna som fick de flesta applåder. Vänsterpartiet kan bli de utsatta människornas verktyg. Det ligger ett moraliskt ansvar att inte överge dem som är svagast i samhället och som behöver vänsterpartiets röst för att göra sig hörda.

Jag gick med i partiet för att jag var emot storfinansens makt. Jag är fortfarande emot storfinansens makt.

Rolf: Det är stor skillnad på att avskaffa kapitalismen som system och kritik av kapitalismens avarter. Man får sätta ett regelverk för hur man rätt ska hantera kapitalismen.

Jag uppfattar det som att förra kongressen gav oss uppgiften att konstruera något nytt.

Vi har inte kommit särskilt långt, medgav Kvist. Och vi kommer nog inte att nå fram tills nästa kongress heller.

Nyhetsred.

Gör park av Folkparken!

Ska Folkparken bebyggas med bostäder? frågar Thomas Schlyter i förra veckans VB.

Jag tycker inte det! Skälet är att Yttre väster redan är tillräckligt exploaterat, med framför allt höghusbebyggelse. Yttre västers saknar också avskilda parker typ Trolle-Wachtmeisters på Inre väster, Sankt Hans på norr, Botaniska på Öster och Stadsparken i centrum.

Om det nu inte finns användning för Folkparken så gör en allmän park av området för dom boende på Yttre väster.

Eftersom byggnationen kommer att minska mycket kraftigt de närmaste åren finns det all anledning att stryka Folkparken ur bostadsförsörjningsprogramet.

Sven-Hugo Mattsson

Sparbanken & SDS

Så har det hänt igen, Sydsvenskans lundaredaktion lägger helt opåskallat ut sig för köpmännen i Lund, för vilken gång i ordningen?

I en insändare i lördags (24/10), klagar en person verksam i ett hus på Klostergatan över att ett erbjudande att gå med i "Bullis Gatuförening" når honom i Sparbanken Finns (= Lundabygdens Sparbank = Sparbanken i Lund, eller Sparbanken helt enkelt) tjänstekuvert. Ett lockbete för att gå med i föreningen är också en middag betald av Sparbanken!

Som kund i Sparbanken undrar mannen helt naturligt varför Sparbanken ska gynna föreningen på detta korporativa sätt. Det är väl i så fall gatuföreningen som ska betala brev, porto och middag – inte Sparbankens kunder, alltså du och jag.

Han får genast svar i bredvidstående spalt, inte av Sparbanken, utan av "Lundared", som företräder Staffan Olander, ordförande i handelsföreningen (Lunds?) och vice vd i Sparbanken. Svaret är uselt, närmast politikermissigt och svarar dels inte på huvudfrågan om Sparbankens tjänstekuvert och porto, dels ger dåligt besked om gränsdragningen mellan Olanders plikter som bankdirektör och handelsföreningsordförande.

Som Sparbankskund har man rätt att begära etik med klara gränsdragningar, men den verkligt etiska frågan är återigen hur den stora draken ser på gränsdragningen mellan de nära vännerna i handelsföreningen och plikten mot den tidningsläsande allmänheten.

Det finns tre insändare till på samma sida. Alla står obemötta.

Och så brukar det vara, utom när någon dristar sig till att kritisera redaktionen eller någon redaktör – då står ett svar alltid i direkt avslutning. Och hittills har jag aldrig sett någon antydning i ett sådant svar till att redaktionen skulle medge något fel. Tidningar är nämligen axiomatiskt ofelbara.

Men det normala för en insändare är alltså att den som utpekats får vänta till morgondagens tidning för att gå i svaromål på kritik. Undantag är verkligt grav kritik. Då brukar redaktionen ge tillfälle till genmäle samtidigt som insändaren för att interåka i klammeri med PO.

Men den digniteten kan man knappast tala om i detta fall. Även om Sparbankens missbruk av tjänstebrev och mutmiddagar är irriterande i sig, lyfter knappast någon på ögonbrynen i detta 90-tal som skulle bli etikens decennium. Jag kan inte se Sydsvenskans beredvillighet att hjälpa Sparbanken/handelsföreningen som något annat än ytterligare ett tecken på redaktionen krypande servilitet inför Rotarybröderna i handelsföreningen.

Skulle vi vara fallna för skryt, så skulle vi naturligtvis göra som annonsbladet "Lundaliv", som inte aktar för rov att säga sig värna om journalistisk etik(!). Då hade vi sagt något i stil med att det är tur att VB finns för att hålla ett vakande öga på de stora drakarna; därmed riskerandes att hamna i samma liga som Vimmerby Tidning som för 100 år sedan dristade sig att säga något i stil med: "Vad var det vi sa, vi har varnat hr Bismarck åtskilliga gånger!"

POn

Alla som vill

vara med och jobba i Nej till EG-Lunds materialgrupp är välkomna till lokalen på Nygatan 1 (inne på gården Verdandis bokcafé) onsdag 11 november kl 19.

Vi behöver diskutera vad som ska göras. Vad vi kan göra och hur vi enklast gör det. Så kom gärna med idéer.

Du som vill vara med, men inte har möjlighet att komma den 11:e kan ringa till Christer Möller (147737) så håller vi kontakt med dig.

Smålands Nation

Kastanjegatan 7

Månd 9 nov. kl 19.00

Manfred Hoffman: "Befrielse-teologin – utmanar kyrkan och samhället"

Smålands föreläsningsserie

Denna höst har Smålands nation inlett en tvärvetenskaplig föreläsningsserie vars ambition är att belysa se senaste teorierna och strömningarna inom de olika vetenskaperna.

Varannan måndag kommer personer i första hand från universitetet att föreläsa i nationens publikal. I höst har betoningen kommit att ligga på humaniora, men till nästa termin utlovas föredrag även från natur- och samhällsvetenskapligt håll.

Vi hoppas också kunna arrangera föreläsningar som inte är direkt knutna till den akademiska världen, exempelvis av teoretiskt intressanta författare.

Efter föredragen har vi vanligtvis en stunds diskussion där publiken får tillfälle att ställa frågor.

Kaféet öppnar redan 18.30 och erbjuder god fika för en billig slant. Kom i tid!

Alla är varmt välkomna.

Fransk film på Södran

"Det brutna hjärtat" visas på Södran (Mejeriet) under tiden 4-8 och 11-15 kl 18.30. Martin, 3 hittar sin mamma död. Han håller det hemligt för att inte hamna på barnhem. Kompisarna ställer upp och det gäller att hålla skenet uppe. Men de vuxna lägger sig i allting.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 9.11 kl 19.15 på partilokalen. Tema: Budget.

RÖDA KAPELLET Sö 8.11 kl 17.00! rep på Kapellsalen, Odeum. Ryska repertoaren bl.a 76, 108, 134, 209 inför "Vägglusen" på L Teatern.

Kl 19.00 Vad är Röda Kapellet?. Vi talar om vad vi tror att RK är, utvärderar spelningen på Stadsteatern och blickar framåt.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer:

Gunnar Sandin, tel 13 58 99.

Vid utebliven tidning ring
Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69